

har han med Hensyn til saadanne Brydelsler, som han alt har anskaffet uden dertil at være forpligtet, naar Rigtigheden af hans Tilførsel til Protocolten attesteres af Synet.

Enhver Kirke skal, saavidt andre Hensyn tilstede det, vedligeholdes saavel indvendig som udvendig paa den Maade, der stemmer overeens med dens oprindelige Stil; og forsaavidt dette tidligere ei har været Tilfældet, skal der, naar passende Anledning dertil maatte tilbyde sig, og det kan skee uden uforholdsmæssig Bekostning, arbejdes hen til, at den føres tilbage til samme Stil. Dog kan det aarlige Syn ikke give Paalæg herom imod Tiendeieerens Indsigelse; men Sagen bliver i saa Tilfælde at indstille til Afgjørelse af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, der inden Afgjørelsen foranstalter fornøden Undersøgelse foretaget af en Sagkyndig uden Udgift for Tiendeieeren.

Synet bør saavel i Almindelighed, som navnlig naar der er Tale om bekvemlige Hovedforandringer ved Kirken, omhyggelig overveje, om de Omordninger, som det begjærer, ville lede til varig Forbedring, og om den Rytte, de ville stifte, staaer i et passende Forhold til de Udgifter, de ville foranledige.

Det paasees, at Kirken holdes assureret for dens virkelige Værdi. Godtgjør Tiendeieeren, at Kirkens Mure ei bestaae af tvende indvendig fyldte Skaller, men ere fuld Grundmur, da kan han fra Assurancen undtage Kirkens Mure; ligesom han ogsaa i det Hele kan fritages for at assurere Kirken, naar Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet anseer den Sikkerhed, som han paa anden Maade maatte kunne stille, for tilstrækkelig.

§ 4.

Viser gjentagen Erfaring i det Mindste i tre paa hinanden følgende Aar, at Kirken ikke er saa rummelig, at den afgiver bekvem Plads for Sognets Kirkegængere, og paahyder Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet dens Udvidelse, da afgjør Domstolene Sagen, hvis Tiendeieeren ei retter sig, efter det givne Paalæg. Skulde det vise sig, at det bestaaende Netsforhold ei fyldestgjør Kirkens Taar, vil Forholdet være at ordne ved Lov.

§ 5.

Naar Menigheden yuffer det, kan Tiendeieeren ei modsætte sig, at der i Kirken anbringes en Varmeindretning og et Orgel eller lignende Instrument, men han kan fordrø, at der ei herved paaføres ham enten strax eller fremtidig nogen forøget Udgift, hvorfor ogsaa den ved en Varmeindretning bevirkede Forhøielse af Assurance = Præmien bliver ham uvedkommende.

§ 6.

Alteret bør i Reglen staae paa en ophøiet Plads i nogen Afstand fra Muren, men denne Forandring kan kun paahydes af Synet, naar dens Udførelse lettes ved anden Reparation af Kirken, og ei andre Forhold ved Kirkens Vgning gjør den utilraadelig.

Alterklædet skal være af Silkefløiel, eller Udsfløiel, eller Bomuldsfløiel, eller fint Klæde og tilstrækkeligt stort til at bedække eller belæde det hele Alterbord, forsaavidt det er synligt, medmindre det er af saadan Bessaffenhed, at det er til Brydelse at det sees. Alterbugen skal være af hvidt Pinned- eller Bomulds-Dreiel med passende Kant. Synet kan fordrø, at Alterklædet forsynes med et Kors af ægte Sølv- eller Guldbrocade, og at Alterbugen kantes med Kniplinger. Altertavlen bør vedligeholdes omhyggeligt og nænsomt, og kan ikke opmales eller restaureres uden efter Forhandling med Synet. Naar Synet casferer en gammel Altertavle, kan Eieren vælge mellem Anskaffelsen af en ny Altertavle eller Anbringelsen af et Billedhuggerarbejde eller af et Kors med passende Baggrund, dog at Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet i alle Tilfælde er berettiget til at træffe særlige Forholdsregler, hvorved det sikres, at det Rye kommer til at svare til sin Bestemmelse, og Kirkens Brydelse ikke forringes. De gamle i Træ udfaarne Altertavler bør, naar en anden Tavle kommer i deres Sted, ei tilintetgjøres, før der er givet Conservatoren ved det nordiske Museum Leilighed til at gjøre sig bekendt med dem. Altertavlens Ramme bør vedligeholdes paa en efter dens Bessaffenhed passende Maade, og forsaavidt den har kunstnerisk Værd, bør den, saavidt skee kan, bibeholdes, om end en ny Altertavle anskaffes.